

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.]

ydelse kan nedsættelse til de fornævnte beløb, dels er der særlige regler for ydelse af lån til mindrebemidlede personer, der ønsker at opføre et parcelhus til eget brug. Her bestemmes det udtrykkeligt i loven, at ydelsen af lånet er 3,2 pct., hvoraf 2,2 pct. er rente. Endelig er der bestemmelser om lån til privat forretningsmæssigt byggeri, hvor renten for parcelbyggeri kan nedsættes til 2 pct. og renten til etagebyggeri til 2½ pct. Desuden kan der om fornødent indrømmes afdragshenstand. Når det nu i loven bestemmes, at mindrebemidlede, der ønsker at opføre et hus til eget brug, skal forrente og afdrage med en årlig ydelse på 3,2 pct., hvoraf de 2,2 pct. er rente, har ministeriet ikke fundet det rimeligt at lade bygherrer, der måske er særdeles velsituerede, og som ønsker at bygge parcelhuse med statslån, slippe med en lavere ydelse end den mindrebemidlede, selv om loven i og for sig hjemler adgang dertil. Da man samtidig ikke har fundet det rimeligt, at det private forretningsmæssige etagebyggeri skal operere med en lavere ydelse end det private parcelhusbyggeri, er man herefter kommet til det resultat, at der også for etagebyggeriets vedkommende stipuleres en årsydelse på 3,2 pct., hvoraf 2,5 pct. er rente.

Det ærede medlem har altså ret i, at vi ikke fuldtud har udnyttet lovens lempelser, men som det fremgår af det, jeg har sagt, har ministeriet i denne praksis i virkeligheden følt sig bundet af de rente- og afdragssatser, som rigsdagen selv gennem sin vedtagelse af støtteloven har anset for rimelige selv for mindrebemidlede.

Det ærede medlem kom i sine betragtninger over støtte til det private og almennyttige byggeri ind på de beregninger, der i betænkning I er foretaget over den samfundsmæssige udgift, der er forbundet med støtten til de to former for byggeri. Det ærede medlem henviste til nogle tilsvarende beregninger i Teknisk-økonomisk Tidsskrift. Ministeriet er bekendt med disse beregninger, al den stund både disse beregninger og beregningerne i betænkningen er udført af en af ministeriets fuldmægtige. Jeg vil blot her henlede opmærksomheden på, at de to beregninger hviler på noget forskellige forudsætninger med hensyn til rentefod, prioritering og omprioritering, og man kan derfor ikke direkte sammenligne resultaterne af dem.

Til det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp vil jeg yderligere sige, at jeg intet har at erindre mod tanken om, at der i loven

nærmere præciseres visse retningslinier, efter hvilke leje i nybygninger skal fastsættes.

Det ærede medlem stillede iøvrigt det spørgsmål til mig, om det har sin rigtighed, at skattemyndighederne er kommet ind på at forhøje ansættelsen af værdien af ejerens egen lejlighed i tofamiliehuse. Det er et spørgsmål, som henhører under finansministeren, men jeg mener mig dog berettiget til at oplyse, at der ikke i en længere årrække er sket nogen ændringer i principperne for skattemyndighedernes ansættelse af værdien af egen lejlighed i ejendomme af den nævnte størrelse. Denne værdiansættelse står iøvrigt i relation til den leje, der faktisk oppebæres af de udlejede lejligheder i disse ejendomme.

Endelig var det ærede medlem inde på, om jeg ville medvirke til, at boliganvisningsudvalgene viser en større hensynsfuldhed ved deres afgørelser, end det i øjeblikket er tilfældet.

Jeg må her gøre det ærede medlem opmærksom på, at det ved boliganvisningsloven er overladt til det enkelte udvalg selv at fastlægge retningslinierne for dets afgørelser. De enkelte udvalgs praksis må nemlig være afhængig af, med hvilken styrke bolignøden gør sig gældende i den pågældende kommune. Det skal ikke benægtes, at der undertiden forekommer afgørelser, der, set fra et mere alment synspunkt, må forekomme overordentlig rigoristiske, men det vil sikkert være vanskeligt i større omfang i loven at fastsætte positive direktiver for udvalgenes virksomhed. I det store og hele er der næppe nogen grund til at kritisere boliganvisningsudvalgenes afgørelser. Man må ved bedømmelsen af disse stadig erindre, at formålet med boliganvisningen er at sikre en effektiv udnyttelse af de lejligheder, der bliver ledige, og der kan ingen tvivl være om, at dette formål i praksis bliver tilgodeset på tilfredsstillende måde.

Det ærede medlem fru Alvilda Larsen kritiserede, at jeg ikke havde holdt mit løfte om, at det nye lejlovsforslag skulle blive fremsat i begyndelsen af indeværende rigsdagssamling, og hævdede, at jeg i betragtning af, at embedsmandsudvalgenes betænkninger er dateret oktober måned, måtte have været i stand til at forelægge mit lovforslag tidligere, end tilfældet er blevet.

Denne kritik har lige så lidt holdepunkt i virkeligheden som det, vi iøvrigt er vant til at høre fra den side. Det ærede medlem overser ganske, at de to hovedspørgsmål, nemlig huslejeudligningen og spørgsmålet om huslejeforhøjelse af hensyn til udlej-